<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER:</u> The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

અમદાવાદ મધ્યે ગુજરાત હાઇકોર્ટ ખાતે

ફોજદારી પરચુરણ અરજી નં. ૨૯૮૪/૨૦૧૧

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે: માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી બી. એન. કારિયા

==========

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	
૨	પત્રકારને સોંપવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	

==========

વાસુદેવ કેદારમલ અગ્રવાલ અને ૩....અરજદાર(ઓ)

– વિરુદ્ધ – ગુજરાત રાજ્ય અને ૧... સામાવળા(ઓ)

==========

ઉપસ્થિતી:

શ્રી કે.જે. પંચાલ, વકીલ અરજદાર(ઓ) નં ૧–૪ તરફે
શ્રી બી.સી. દવે, વકીલ સામાવાળા(ઓ) નં ૨ તરફે
શ્રી કે.બી. રાવલ, એ.પી.પી સામાવાળા નં ૧ તરફે

==========

કોરમ: માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી બી. એન. કારિયા
તારીખ: ૨૦/૦૬/૨૦૧૭ સી.એ.વી ચુકાદો

૧. અરજદારો–મૂળ આરોપીઓએ ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૪૮૨ {સંક્ષિપ્તતા માટે "CrPC"} હેઠળ આ અરજી દાખલ કરી છે,

કારણ કે એફઆઈઆર રદ કરવા અને રદ કરવા માટે, ૨૦૧૧ ના સીઆર નં. I–૨૩, ચાંગોદર પોલીસ સ્ટેશન, અમદાવાદમાં ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૭૯, ૪૨૭ અને ૧૧૪ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે નોંધાયેલ છે, જેમાં તમામ પરિણામી કાર્યવાહી શામેલ છે.

૨. કેસની સંક્ષિપ્ત હકીકતો એ છે કે પ્રતિવાદી નં. ૨/ફરિયાદીએ ૫ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૧ ના રોજ વાંધાજનક ફરિયાદ નોંધાવી હતી જેમાં એવો આરોપ છે કે ફરિયાદીએ ૧૯૮૫ માં જમીન માલિક એટલે કે પોપટભાઈ કાનજીભાઈ મિસ્ત્રી પાસેથી ૪,૦૦૦/– રૂપિયાની કિંમતની રકમ આપીને વેચાણ કરાર કરીને બે વીઘા જમીન રાખી હતી. વધુમાં એવો પણ આરોપ છે કે તાત્કાલિક પૂરક કરાર કરીને, ફરિયાદીએ જમીનનો કબજો મેળવ્યો અને ૩૬,૦૦૦/– રૂપિયા ચૂકવ્યા અને વેચાણ કરારમાં દર્શાવેલ શરત મુજબ, મૂળ જમીન માલિકે જમીનને બિન–ખેતીમાં રૂપાંતરિત કરવાની જરૂર હતી અને મૂળ માલિક દસ્તાવેજ કરશે. ઉપરોક્ત કરાર ૧૨ મહિનાના સમયગાળા માટે અમલમાં રહેવા સંમત થયો હતો. એવું નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું કે જ્યાં સુધી જમીન બિન–ખેતીમાં રૂપાંતરિત ન થાય ત્યાં સુધી, ઉપરોક્ત કરાર ચાલુ રહેશે, કારણ કે ફરિયાદી ખેડૂત ન હતા, અને તેથી, તેમના નામે દસ્તાવેજ ચલાવવો શક્ય ન હતો અને તેથી, વેચાણ કરાર રજીસ્ટર થયો, પરંતુ પૂરક કરાર રજીસ્ટર થયો ન હતો. ત્યારબાદ, વર્ષ ૧૯૮૬ માં, ઉપરોક્ત જમીન પર એક ફેક્ટરી શરૂ કરવામાં આવી

અને તે હેતુ માટે, એક પાણીની ટાંકી પણ બનાવવામાં આવી/બાંધવામાં આવી તેમજ એક કાચો પ્લેટફોર્મ અને એક શેડ પણ બનાવવામાં આવ્યો અને રસ્તાની બાજુમાં, એક સિમેન્ટ ગોડાઉન પણ બનાવવામાં આવ્યું જેમાં ફરિયાદી સિમેન્ટ અને કાચો માલ રાખતો હતો. ગોડાઉનથી લગભગ ૨૫ ફૂટના અંતરે, ફરિયાદીએ સળંગ છ રૂમ પણ બનાવ્યા અને તેમાં દરવાજા અને બારીઓ પણ લગાવવામાં આવી અને ઉપરોક્ત જમીન પર અન્ય બાંધકામ પૂર્ણ થયું તેમજ સ્થળ પર એક હાઇડ્રોલિક મશીન પણ લગાવવામાં આવ્યું.

૨.૧ ફરિયાદમાં એવો પણ આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે કે ફરિયાદીની ફેક્ટરીની દેખરેખ ચંદુભાઈ પટેલ નામના એક વ્યક્તિ દ્વારા કરવામાં આવી હતી, જેઓ ૧૯૯૦ થી લગભગ બે થી ત્રણ વર્ષ સુધી આ સ્થળે રહ્યા હતા અને નરોડા–અમદાવાદના રહેવાસી જ્યોતિબેન પટેલ અને પુષ્પાબેન પટેલ નામની બે અન્ય મહિલાઓ પણ આ સ્થળે રહેતી હતી. આ ફેક્ટરી ચાર મહિનાથી કાર્યરત હતી અને બાકીનો ભાગ ૨૦૦૫ સુધી ચાલુ રહ્યો હતો અને ત્યારબાદ, આ ફેક્ટરી બંધ કરી દેવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ, ફરિયાદી વિદેશ ગઈ હતી અને ૨૦ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૬ ના રોજ પરત ફરી હતી અને જ્યારે ફરિયાદીએ તેના પરિસરની મુલાકાત લીધી ત્યારે તેણે જોયું કે શેડ તૂટેલા હતા અને તેના ભંગાર ત્યાં પડેલા હતા અને સ્થળ પર અન્ય વસ્તુઓ તોડફોડ કરેલી મળી આવી હતી. ત્યારબાદ, જ્યારે ફરિયાદીએ મામલતદારની કચેરીમાંથી ગામ ફોર્મ નં. ૭/૧૨ ના ઉતારા

મેળવીને પૂછપરછ કરી, ત્યારે એવું જણાયું કે ફરિયાદીની જમીનના સંદર્ભમાં એક મ્યુટેશન એન્ટ્રી વાસુદેવ કેદારમલ અને અન્ય ત્રણ વ્યક્તિઓ (હાજર અરજદારો) ના નામે પોસ્ટ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદીને શંકા ગઈ કે બાંધકામ તોડવાનું અથવા તોડી પાડવાનું ઉપરોક્ત કૃત્ય અરજદારો દ્વારા કરવામાં આવ્યું હશે. ફરિયાદીએ સિવિલ દાવો પણ દાખલ કર્યો અને તેની મિલકત પર નજર રાખવા માટે સુરક્ષા કર્મચારીઓને પણ તૈનાત કર્યા. ઉપરોક્ત કાર્યવાહીમાં રોકાણની રજા પર અને જ્યારે તેના પક્ષમાં કોઈ વચગાળાની રાહત આપવામાં આવી ન હતી; વર્ષ ૨૦૦૭ માં માનનીય હાઈકોર્ટ દ્વારા પણ, ફરિયાદીના ચોકીદારે તેમને ટેલિફોન પર જાણ કરી હતી કે એક વ્યક્તિએ તેમની જમીન પર JCB મશીન વડે અતિક્રમણ કર્યું છે અને તેમને તાત્કાલિક સ્થળ પર બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને ત્યાં પહોંચતા તેમણે જોયું કે ઓરડાઓ તોડી પાડવામાં આવ્યા હતા અને પ્લોટની બહાર ભંગાર પણ ફેંકવામાં આવ્યો હતો. તે સમયે, ફરિયાદીને ખબર પડી કે આ કૃત્ય અરજદારો દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું અને થોડા દિવસો પછી, ડરની લાગણીને કારણે, ફરિયાદી દ્વારા તૈનાત સુરક્ષા કર્મચારીઓ પણ સ્થળ છોડી ગયા હતા અને સ્થળ પર એપલ વુડ એસ્ટેટ પ્રા. લિ.નું એક ડિસ્પ્લે બોર્ડ લગાવેલું જોવા મળ્યું હતું અને આ રીતે હાલની ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી છે.

૩. અરજદારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી કે.જે. પંચાલ, પ્રતિવાદી નં. ૨ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી બી.સી.ડેવ અને પ્રતિવાદી નં. ૧–રાજ્ય વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન એપીપી શ્રી કે.પી. રાવલની દલીલો સાંભળી.

૪. અરજદારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી કે.જે. પંચાલ દ્વારા એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે હાલના અરજદારો સંપૂર્ણપણે નિર્દોષ વ્યક્તિઓ છે, કારણ કે ફરિયાદી દ્વારા તેમને હેરાન કરવા, મિલકત હડપ કરવા અને અરજદારો પાસેથી પૈસા પડાવવાના હેતુથી ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યા છે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ફરિયાદ કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ, ત્રાસદાયક અને વ્યર્થ છે. પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૭૯, ૪૨૭ અને ૧૧૪ હેઠળ ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી અને અરજદાર સામે કોઈ પ્રથમદર્શી કેસ બનાવવામાં આવ્યો નથી. ગુનાના ઘટકો તેમજ ફરિયાદમાં લગાવવામાં આવેલા આરોપ અરજદારો સામે ખૂટે છે. કે, સનાથલ ખાતે આવેલ જમીન ધરાવતો બ્લોક નં. ૧૩૧ શ્રી રણછોડભાઈ પરસોત્તમભાઈ પટેલ અને શંભુભાઈ પરસોત્તમભાઈ પટેલની માલિકીની હતી. કે, બંને ભાઈઓએ ૨૮ એપ્રિલ, ૧૯૮૩ ના રોજ પોપટભાઈ કાનજીભાઈ મિસ્ત્રીને તેમની જમીન વેચી દીધી, અને બદલામાં, વેચાણ દસ્તાવેજના આધારે ગામ ફોર્મ નં. ૬ માં ક્રમ નં. ૮ માં ૧૪

ઓગસ્ટ, ૧૯૮૩ ના રોજ એન્ટ્રી પોસ્ટ કરવામાં આવી. કે, જમીન ખરીદનાર વ્યક્તિ પોપટભાઈએ મહેસૂલ અધિકારીને તેમના બે પુત્રો – લલિતભાઈ પોપટભાઈ અને મુકેશભાઈ પોપટભાઈના નામ મહેસૂલ રેકોર્ડમાં મ્યુટેશન કરવા વિનંતી કરી હતી, અને તેથી, ૬ માર્ચ, ૧૯૯૪ ના રોજ ગામના ફોર્મ નં. ૬ માં મ્યુટેશન એન્ટ્રી પોસ્ટ કરવામાં આવી હતી. કે, હાલના અરજદારો જ્યારે ઉક્ત જમીન ખરીદવાનો ઇરાદો ધરાવતા હતા, ત્યારે ૩૧ માર્ચ, ૨૦૦૫ ના રોજ દૈનિક સમાચાર પત્રમાં ઉક્ત જમીનના સંદર્ભમાં અને કોઈપણ પક્ષના કોઈપણ બોજાના સંદર્ભમાં ટાઈટલ ક્લિયરન્સ સર્ટિફિકેટ માટે જાહેર નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ, ૨૫ જાન્યુઆરી, ૨૦૦૬ ના રોજ બે અલગ અલગ વેચાણ દસ્તાવેજ કરીને, હાલના અરજદારો દ્વારા ઉક્ત જમીન ખરીદવામાં આવી હતી અને બંને વેચાણ દસ્તાવેજ સબ રજિસ્ટ્રારની કચેરીમાં નોંધાયેલા હતા. ૧૮ મે, ૨૦૦૬ ના રોજ ઉક્ત વેચાણ દસ્તાવેજના આધારે, ગામના ફોર્મ નં. ૬ માં ક્રમ નં. ૭૧૪૨ પર તેમના નામે પરિવર્તન એન્ટ્રીઓ પોસ્ટ કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ, અરજદારોએ ઉક્ત જમીન વેચવાનું નક્કી કર્યું, તેથી, શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુ પાસેથી સંપૂર્ણ રકમ લઈને, વેચાણ કરાર કરવામાં આવ્યો; ૨૩ જૂન, ૨૦૦૬ ના રોજ ખરીદનારને જમીનનો કબજો સોંપવામાં આવ્યો હતો, જેમાં જમીનનો કબજો પણ એક પાવર ઓફ એટર્ની સાથે આપવામાં આવ્યો હતો. અરજદારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી કે.જે. પંચાલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવે છે કે કરાર ૨૩ જૂન, ૨૦૦૬ ના રોજ કરવામાં

આવ્યો હતો અને ૨૭ એપ્રિલ, ૨૦૦૬ ના રોજ અલગ અલગ ચેક દ્વારા ચુકવણી પ્રાપ્ત થઈ હતી, તેમ છતાં જમીનનો કબજો શ્રી મનજીતસિંહ વાસુને સોંપવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ, ૧૯ ઓક્ટોબર, ૨૦૦૭ ના રોજ ખરીદનાર તરફથી મળેલી સૂચનાઓ પર, ઉક્ત જમીન દિલીપકુમાર જયંતિલાલ સંઘવી, કેતનકુમાર જયંતિલાલ સંઘવી અને ભરતકુમાર જયંતિલાલ સંઘવીને રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ દ્વારા વેચવામાં આવી હતી, જેમાં શ્રી મનજીતસિંહ વાસુને પુષ્ટિ આપનાર પક્ષ તરીકે સામેલ કરવામાં આવ્યા હતા.વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત વેચાણ દસ્તાવેજ સબ રજિસ્ટ્રારની ઓફિસ સિનિયર નં. ૫૧૫૮ ખાતે નોંધાયેલ હતો. ઉપરોક્ત વેચાણ દસ્તાવેજના ફકરા ૬ માં, ખાસ કરીને જણાવવામાં આવ્યું છે કે ૨૩ જૂન, ૨૦૦૬ ના રોજ પુષ્ટિ આપનાર પક્ષની તરફેણમાં વેચાણ કરાર કરવામાં આવ્યો હતો અને તે જ દિવસે, ઉપરોક્ત જમીનનો કબજો પુષ્ટિ આપનાર પક્ષને સોંપવામાં આવ્યો હતો અને ઉપરોક્ત મનજીતસિંહ વાસુના કહેવાથી, ઉપરોક્ત જમીન દિલીપકુમાર સંઘવી, કેતનકુમાર સંઘવી અને ભરતકુમાર સંઘવીને વધુ વેચવામાં/તબદીલ કરવામાં આવી હતી. અરજદારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ દ્વારા વધુમાં દલીલ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત વેચાણ દસ્તાવેજ મુજબ, અરજદારોને શ્રી મનજીતસિંહ વાસુ પાસેથી કુલ ૨૨ લાખ રૂપિયા મળ્યા હતા અને ખરીદદારો પાસેથી અરજદારોને ઉપરોક્ત જમીનના સંદર્ભમાં કોઈ વિચારણા મળવાની નહોતી. કરાર મુજબ, શ્રી મનજીતસિંહ વાસુને ખરીદદારો–સંઘવી ભાઈઓ દ્વારા

૨૪ લાખ રૂપિયા ચૂકવવામાં આવ્યા હતા. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે જ્યારે પ્રતિવાદી નં. ૨– ફરિયાદીને આ વ્યવહાર વિશે ખબર પડી, ત્યારે વેચાણના કહેવાતા કરારના આધારે, તેમણે વેચાણ દસ્તાવેજના સંદર્ભમાં ગામ ફોર્મ નં. ૬ માં પોસ્ટ કરાયેલ મ્યુટેશન એન્ટ્રી નં. ૭૧૪૨ સામે ડેપ્યુટી કલેક્ટર, ધોળકા સમક્ષ વિરોધ અરજી દાખલ કરી અને વિદ્વાન નાયબ કલેક્ટરે ૧૭ જુલાઈ, ૨૦૦૮ ના રોજ RTS અપીલ નં. ૧૩૩/૨૦૦૭ માં આપેલા તેમના આદેશ દ્વારા તેમની અરજીને નકારી કાઢવામાં ખુશી અનુભવી. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે, ધોળકાના વિદ્વાન નાયબ કલેક્ટર દ્વારા RTS અપીલ નં. ૧૩૩/૨૦૦૭ માં પસાર કરાયેલા આદેશને પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા ૨૦૦૮ ના LB રિવિઝન અરજી નં. ૧૯૦ ને અમદાવાદ ખાતે કલેક્ટર સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યો હતો, જેને અંતે ૮ મે, ૨૦૦૯ ના રોજના આદેશ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવ્યો હતો. તે જ સમયે, પ્રતિવાદી નં. ૨ એ, કહેવાતા વેચાણ કરારના આધારે, વિદ્વાન સિવિલ જજ (SD), છઠ્ઠી કોર્ટ, અમદાવાદ ગ્રામ્ય સમક્ષ કામચલાઉ મનાઈ હુકમ માટે અરજી પ્રદર્શન ૫ સાથે ૨૦૦૬ નો ખાસ સિવિલ દાવો નં. ૨૮૦ પણ દાખલ કર્યો હતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે, બંને પક્ષોને સાંભળ્યા પછી અને રેકોર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજોની પ્રશંસા કર્યા પછી, ૭ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૭ ના તેમના આદેશ દ્વારા, પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરાયેલ કામચલાઉ મનાઈ હુકમની અરજીને નકારી કાઢવાનો આનંદ માણ્યો હતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે એવું ઠરાવ્યું હતું કે સામગ્રીના વિચારણા પર કોઈ પ્રથમદર્શી

કેસ મળ્યો નથી, કારણ કે વાદી દાવાની મિલકત પર પોતાનો કબજો સાબિત કરી શક્યો ન હતો. અમદાવાદ ગ્રામ્યના વિદ્વાન છઠ્ઠા સિનિયર સિવિલ જજ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશથી અસંતુષ્ટ હોવાથી, તેમણે ૨૦૦૭ના હુકમ નં. ૩૩૩ અને ૨૦૦૭ના સિવિલ અરજી નં. ૧૨૧૬૫ સામે માનનીય હાઈકોર્ટ સમક્ષ અપીલ દાખલ કરી, જેને ૨૪ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૭ના આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી, કારણ કે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કોઈ ગેરકાયદેસરતા કરવામાં આવી ન હતી. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ત્રણ જાહેર નોટિસ જારી કરવામાં આવી હોવા છતાં, પ્રતિવાદી નં. ૨– ફરિયાદી દ્વારા કોઈ વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો ન હતો અને પ્રતિવાદી નં. ૪ થી ૭ એટલે કે હાલના અરજદારોની તરફેણમાં થયેલા પરિવર્તનની એન્ટ્રીને કોઈ પડકારવામાં આવ્યો ન હતો. કે, હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ સામે,વાદી/પ્રતિવાદી નં. ૨ એ ૨૦૦૭ ના ખાસ અપીલ (સિવિલ) નં. ૨૨૭૩૩ દ્વારા માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટમાં અરજી કરી, જેને સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કોઈ યોગ્યતા ન મળતાં ફગાવી દેવામાં આવી. કે, બધા ફોરમ સમક્ષ તમામ તબક્કામાં નિષ્ફળ ગયા પછી, પ્રતિવાદી નં. ૨ એ હાલની એફઆઈઆર દાખલ કરી, જે કંઈ નથી, પરંતુ કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ છે. પ્રતિવાદી નં. ૨ ને તેમના પક્ષમાં કોઈ રાહત ન મળતાં, હાલના અરજદારો સામે ખોટી એફઆઈઆર નોંધવામાં આવે છે. કે, પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા રજૂ કરાયેલ મૂળભૂત વિવાદ મુખ્યત્વે દીવાની પ્રકૃતિનો છે. કે, હાલના અરજદારો મૂલ્ય માટે વાસ્તવિક ખરીદદારો છે અને જમીનના ટાઇટલ ક્લિયરન્સ અંગે

સંપૂર્ણ તપાસ કર્યા પછી અને જાહેર નોટિસ પ્રકાશિત કરીને પ્રક્રિયાગત ઔપચારિકતાઓનું પાલન કર્યા પછી, તેઓએ કામચલાઉ સમયગાળા માટે ઉક્ત જમીન ખરીદી છે અને ફરીથી તે શ્રી મનજીતસિંહ વાસુને સોંપવામાં આવી છે. અરજદારો દ્વારા ૨૫ જાન્યુઆરી, ૨૦૦૬ ના રોજ આ મિલકત ખરીદવામાં આવી હતી અને ૨૭ એપ્રિલ, ૨૦૦૬ ના રોજ, તે શ્રી મનજીતસિંહ વાસુને વેચવામાં આવી હતી અને ચેક દ્વારા ચુકવણી પ્રાપ્ત થઈ હતી અને વેચાણનો કરાર તેમના પક્ષમાં કરવામાં આવ્યો હતો. ૨૩ જૂન, ૨૦૦૬ ના રોજ પાવર ઓફ એટર્ની સાથે કરાર દ્વારા કબજો સોંપવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો કે પ્રતિવાદી નં. ૨ ને તેમના ચોકીદાર દ્વારા જેસીબી મશીન સાથે કેટલાક વ્યક્તિઓ દ્વારા અતિક્રમણ અને અતિક્રમણ વિશે જાણ કરવામાં આવી હતી તે તદ્દન ખોટા અને ખોટા છે. કે, હાલના અરજદારો ઉપરોક્ત મિલકતનો કબજો બિલકુલ ધરાવતા નહોતા. પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા આક્ષેપ કર્યા મુજબ, ગેરકાયદેસર રીતે જમીનમાં પ્રવેશવાનો અને ગુના કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન જ નહોતો. કે, જમીન એક ખેતીલાયક જમીન છે અને તે જમીનને બિન-ખેતીલાયક જાહેર કરવાના સક્ષમ અધિકારીના આદેશ વિના, આવી જમીન પર કોઈપણ બાંધકામ કરવામાં આવે છે તે કાયદાની જોગવાઈઓ વિરુદ્ધ છે, અને તેથી, પ્રતિવાદી નં. ૨ ના કબજા પર માનનીય અદાલતો દ્વારા વિશ્વાસ કરવામાં આવ્યો ન હતો; ઉપર જણાવ્યા મુજબ. પાંચ વર્ષના સમયગાળા પછી FIR દાખલ કરવામાં આવે છે, જેના માટે ફરિયાદી દ્વારા કોઈ સ્પષ્ટતા, ભલે તે શક્ય હોય, પણ આપવામાં

આવતી નથી. કલમ ૪૬૮ CrPC ની જોગવાઈ ખાસ કરીને ૩ વર્ષના સમયગાળા પછી નોંધ લેવા પર પ્રતિબંધ મૂકે છે અને હાલની FIR પણ ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૪૬૮(૨)(c) માં ઉલ્લેખિત મર્યાદાના સમયગાળા દ્વારા પ્રતિબંધિત છે. પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા શરૂ કરાયેલી કોઈપણ કાર્યવાહીમાં, તેમણે ઉપરોક્ત મિલકતમાં બાંધકામના સંદર્ભમાં ચોરી કરવા અથવા ગેરરીતિ કરવા વિશે કોઈ શબ્દનો ઉલ્લેખ કર્યો નથી. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે FIR સિવિલ કાર્યવાહીમાં કરવામાં આવેલા નિવેદનોની વિરુદ્ધ છે, અને તેથી, હાલની FIR રદ કરવી અને રદ કરવી જરૂરી છે. વધુમાં, અરજદારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી કે.જે.પંચલે એફઆઈઆર રદ કરવા અને રદ કરવા વિનંતી કરી હતી, કારણ કે કલમ ૩૭૯ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે અમદાવાદના ચાંગોદર પોલીસ સ્ટેશનમાં ૨૦૧૧ માં નોંધાયેલ CR નં. I– ૨૩, કલમ ૩૭૯ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે,ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૨૭ અને ૧૧૪ અને ઉપરોક્ત ફરિયાદમાંથી ઉદ્ભવતી બધી કાર્યવાહી.

૫. પ્રતિવાદી નં. ૨ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી બી.સી. દવેએ અરજદારો વતી કરવામાં આવેલી રજૂઆતોનો સખત વિરોધ કર્યો છે અને દલીલ કરી છે કે આ ગુનો અરજદારો દ્વારા ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૬ ના રોજ અથવા તે પહેલાં કોઈપણ સમયે કરવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદી ભારતમાં રહેતા ન હતા અને હાલના અરજદારો દ્વારા દુષ્કર્મ આચરવામાં આવ્યું હતું. ૨૯ ઓગસ્ટ,

૧૯૮૫ ના રોજ, ફરિયાદી/પ્રતિવાદી નં. ૨ ના પક્ષમાં વિવાદિત જમીન વેચવાનો કરાર કરવામાં આવ્યો હતો અને જમીનનો કબજો પણ તેમને સોંપવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદીએ ઉપરોક્ત જમીન પર પોતાની ફેક્ટરી શરૂ કરી હતી અને ફેક્ટરીમાં મશીનરી પડી હતી. ફરિયાદી દ્વારા અગાઉ શરૂ કરાયેલી સિવિલ કાર્યવાહી હાલની અરજીનો નિર્ણય લેવા માટે સુસંગત નથી. કે, પ્રતિવાદી નં. ૨– ફરિયાદી દ્વારા એક સોગંદનામું દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું જેમાં જણાવાયું હતું કે તેઓ ટેલિકોમ ઉત્પાદનોનો વ્યવસાય કરી રહ્યા હતા અને સ્લિપકોન સિસ્ટમના નામે તેમની કંપની ચલાવી રહ્યા હતા અને ૧૯૮૬ માં બાંધકામ કરીને અને મશીનરી લાવીને ફેક્ટરી ચલાવવા માટે રોકાણ કરવામાં આવ્યું હતું. કે, ફેક્ટરી ૨૦૦૫ સુધી કાર્યરત હતી, અને ત્યારબાદ, તે બંધ થઈ ગઈ હતી, કારણ કે ફરિયાદી દેશની બહાર હતા અને જ્યારે તેઓ સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૬ માં વિદેશથી ભારત પાછા આવ્યા, ત્યારે તેમણે તેમની ફેક્ટરીની મુલાકાત લીધી અને તે સમયે, તેમણે જોયું કે ગોડાઉન શેડ તૂટેલા હતા અને આખી ફેક્ટરીને નુકસાન થયું હતું અને કેટલીક મશીનરી ચોરાઈ ગઈ હતી. કે, તેમણે દાવો દાખલ કર્યો હતો અને વચગાળાના મનાઈ હુકમ માટે પ્રાર્થના કરી હતી અને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતમાં ગયા હતા. કે, વર્ષ ૨૦૦૭ માં, તેમના ચોકીદારે તેમને ફોન પર જાણ કરી હતી કે કોઈ જેસીબી મશીનો સાથે ફેક્ટરી પરિસરમાં ઘૂસી ગયું છે અને તેમની પૂછપરછમાં જાણવા મળ્યું કે ફેક્ટરીના રૂમ સંપૂર્ણપણે તોડી નાખવામાં આવ્યા હતા અને રૂમમાં પડેલી મશીનરી ફેક્ટરીની બહાર રસ્તા પર

ફેંકી દેવામાં આવી હતી. તેમણે ફરિયાદ નોંધાવવા માટે ઉચ્ચ અધિકારીઓ સમક્ષ ઘણી અરજીઓ દાખલ કરી, પરંતુ ૨૦૧૧ સુધી કોઈ ફરિયાદ નોંધાઈ ન હતી. સ્વાગત કાર્યક્રમ હેઠળ તમામ ઉચ્ચ અધિકારીઓનો સંપર્ક કર્યા પછી, અને આખરે ૨૨ જાન્યુઆરી, ૨૦૧૧ ના રોજ આરોપીઓ સામે વાંધાજનક ફરિયાદ નોંધવામાં આવી. ૧૮ ઓક્ટોબર, ૨૦૦૬ ના રોજ, ગુનો નોંધવા માટે સાણંદ પોલીસ સ્ટેશનના પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટરને લેખિત ફરિયાદ સબમિટ કરવામાં આવી હતી, પરંતુ ફરિયાદી દ્વારા કોઈ જવાબ મળ્યો ન હતો. કે, ઉપરોક્ત ફરિયાદ તપાસ હેઠળ છે અને પોલીસ ગુનાની તપાસ કરી રહી છે, અને તેથી, આ કોર્ટ કલમ ૪૮૨ CR.PC હેઠળ ઉપરોક્ત ફરિયાદ રદ કરવાનો વિવેક વાપરી શકશે નહીં. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે જે વ્યક્તિએ પ્રશ્નમાં જમીન ખરીદી હતી તે ખેડૂત નથી અને તેઓ મૂળ રાજસ્થાનના રહેવાસી છે. આખરે તેમને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે હાલની અરજી રદ કરવામાં આવે.

૬. રાજ્ય વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન એપીપી શ્રી કે.પી. રાવલએ પ્રતિવાદી નં. ૨ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી બી.સી. દવે દ્વારા રજૂ કરાયેલી દલીલોને સમર્થન આપ્યું છે અને દલીલ કરી છે કે ફરિયાદી પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૭૯, ૪૨૭ અને ૧૧૪ હેઠળ ગુનામાં સંડોવાયેલા હાલના અરજદારો સામે ગંભીર આરોપો મૂકવામાં આવ્યા છે. અરજદારોની તરફેણમાં આપવામાં આવેલી વચગાળાની રાહતને કારણે, તપાસ એજન્સી તપાસ આગળ વધારવાની સ્થિતિમાં નથી અને તપાસ વિના, ફરિયાદ રદ કરવા માટે કલમ

૪૮૨ સીઆરપીસી હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરીને આ તબક્કે આ કોર્ટ દ્વારા કોઈ નિષ્કર્ષ પર પહોંચી શકાય નહીં. કે, પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા તેમની ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આરોપોની સત્યતા શોધવા માટે તપાસ એજન્સીને તપાસની તક મળવી જોઈએ. આ તબક્કે, આ કોર્ટ અરજદારો સામે નોંધાયેલી ફરિયાદ રદ કરીને તેમની તરફેણમાં વિવેકબુદ્ધિનો ઉપયોગ કરી શકશે નહીં. છેલ્લે, તેમણે અરજી રદ કરવા માટે પણ વિનંતી કરી હતી.

૭. સંબંધિત પક્ષો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલો તેમજ પ્રતિવાદી નં. ૨–ગુજરાત રાજ્ય વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન એપીપી શ્રી કે.પી. રાવલને વિસ્તૃત રીતે સાંભળ્યા.

૮. ફરિયાદમાં કરાયેલા નિવેદનો, પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા ૫ એપ્રિલ, ૨૦૧૧ ના રોજ રજૂ કરાયેલ સોગંદનામું અને ૧૪ જૂન, ૨૦૧૭ ના રોજ રજૂ કરાયેલ વધુ સોગંદનામું તેમજ બંને પક્ષો દ્વારા રેકોર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજી પુરાવાઓનો અભ્યાસ કર્યો.

૯. કેસની હકીકતો, વિદ્વાન વકીલો તેમજ વિદ્વાન એપીપી દ્વારા કરવામાં આવેલા નિવેદનોને ધ્યાનમાં લીધા પછી, એવું લાગે છે કે હાલના અરજદારોએ સનાથલ ખાતે બ્લોક નં. ૧૩૧ ધરાવતી જમીનનો ટુકડો ખરીદ્યો હતો. ઉપરોક્ત

જમીન ખરીદતા પહેલા, ૩૧ માર્ચ, ૨૦૦૫ ના રોજ દૈનિક સમાચાર પત્રમાં જમીન પરના કોઈપણ ભાગ પરના બોજાઓના સંદર્ભમાં ટાઈટલ ક્લિયરન્સ સર્ટિફિકેટ માટે જાહેર નોટિસ પ્રકાશિત કરવામાં આવી હતી. રેકોર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજો પરથી એવું લાગે છે કે ૨૫ જાન્યુઆરી, ૨૦૦૬ ના રોજ અરજદારોના પક્ષમાં HUF ના વહીવટકર્તા અને મેનેજર પોપટલાલ કાનજીભાઈ અને મુકેશભાઈ પોપટભાઈ અને લલિતભાઈ પોપટભાઈ દ્વારા અનુક્રમે રૂ. ૯,૧૧,૦૦૦/- અને રૂ. ૯,૯૫,૦૦૦/- ના વેચાણ માટે બે અલગ અલગ વેચાણ દસ્તાવેજ કરવામાં આવ્યા હતા. અરજદારોની તરફેણમાં કરાયેલા વેચાણ દસ્તાવેજમાં, વેચાણકર્તાઓ દ્વારા ખાતરી આપવામાં આવી હતી કે તેઓ જમીનના એકમાત્ર માલિક છે અને સહ-માલિકો તરીકે ઉપરોક્ત જમીનમાં કોઈનો કોઈ અધિકાર, માલિકી કે હિત નથી. રેકોર્ડ પર રજૂ કરાયેલા આ બંને દસ્તાવેજો પરથી એવું લાગે છે કે કુલ વેચાણ મૂલ્ય બેંક ઓફ ઈન્ડિયા અને સ્ટેટ બેંક ઓફ ઈન્ડિયા પર અલગ અલગ તારીખે દોરેલા ચેક દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. બંને વેચાણ દસ્તાવેજ ૨૫ જાન્યુઆરી, ૨૦૦૬ ના રોજ સાણંદ ખાતે સબ-રજિસ્ટ્રારની કચેરી સમક્ષ નોંધાયેલા હતા. ગામના મહેસૂલ રેકોર્ડ, એટલે કે, ફોર્મ નં. ૬ પરથી એવું પણ લાગે છે કે, ૨૫ જાન્યુઆરી, ૨૦૦૬ ના રોજ અરજદારોની તરફેણમાં કરાયેલા વેચાણ દસ્તાવેજના આધારે, ૮ એપ્રિલ, ૨૦૦૬ ના રોજ સીનિયર નં. ૭૧૪૨ પર અરજદારોની તરફેણમાં પરિવર્તનની એન્ટ્રી કરવામાં આવી હતી. રેકોર્ડ અને દસ્તાવેજો પરથી એવું પણ લાગે છે કે ત્યારબાદ, હાલના

અરજદારોએ ઉપરોક્ત જમીન વેચવાનો નિર્ણય લીધો હતો, અને તેથી, તેમના દ્વારા શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુની તરફેણમાં વેચાણ કરાર કરવામાં આવ્યો હતો. પાના નં. ૯૦ પર રજૂ કરાયેલા રેકોર્ડ અને કરાર પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજો પરથી એવું લાગે છે કે શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુ પાસેથી હાલના અરજદારોને સંપૂર્ણ વિચારણા દ્વારા રકમ મળી હતી અને જમીનનો કબજો તેમને ૨૩ જૂન, ૨૦૦૬ ના રોજ એટલે કે કરારની તારીખે સોંપવામાં આવ્યો હતો. અરજદારોને ૨૭ એપ્રિલ, ૨૦૦૬ ના રોજ અલગ અલગ ચેક દ્વારા ચુકવણી મળી હતી. ત્યારબાદ, એવું લાગે છે કે શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુએ પણ આ જમીન (૧) શ્રી દિલીપકુમાર જયંતિલાલ સંઘવી (૨) કેતનકુમાર જયંતિલાલ સંઘવી અને (૩) ભરતકુમાર જયંતિલાલ સંઘવીને વેચવાનો નિર્ણય લીધો હતો. શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુ દ્વારા હાલના અરજદારોને કરવામાં આવેલી વિનંતી પર, ૧૯ ઓક્ટોબર, ૨૦૦૭ ના રોજ, ઉપર જણાવ્યા મુજબ, ખરીદદારોની તરફેણમાં હાલના અરજદારો દ્વારા એક રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ બનાવવામાં આવ્યો હતો, અને શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુને પુષ્ટિ આપનાર પક્ષ તરીકે સામેલ કરવામાં આવ્યા હતા અને આ વેચાણ દસ્તાવેજ સબ–રજિસ્ટ્રારની ઓફિસમાં ક્રમાંક ૫૧૫૮ દ્વારા નોંધાયેલ હતો.

૧૦. આ કોર્ટ આ બધા વેચાણ દસ્તાવેજનો ઉલ્લેખ કરવા માંગે છે, જેમાં ખાસ કરીને જણાવાયું છે કે ૨૩ જૂન, ૨૦૦૬ ના રોજ પુષ્ટિ કરનાર પક્ષની

તરફેણમાં વેચાણ કરાર કરવામાં આવ્યો હતો અને તે જ દિવસે, ઉપરોક્ત જમીનનો કબજો પુષ્ટિ કરનાર પક્ષ એટલે કે શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુને સોંપવામાં આવ્યો હતો અને ઉપરોક્ત વ્યક્તિ એટલે કે શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુના કહેવાથી, ઉપરોક્ત જમીન (૧) શ્રી દિલીપકુમાર જયંતિલાલ સંઘવી (૨) કેતનકુમાર જયંતિલાલ સંઘવી અને (૩) ભરતકુમાર જયંતિલાલ સંઘવીને વેચવામાં/તબદીલ કરવામાં આવી હતી. વેચાણ દસ્તાવેજ પરથી એવું લાગે છે કે અરજદારોને શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુ પાસેથી રૂ. ૨૦ લાખની રકમ મળી હતી અને ખરીદદારો પાસેથી હાલના અરજદારોને ઉપરોક્ત જમીનના સંદર્ભમાં કોઈ વધુ વિચારણા મળવાની નહોતી. કરાર મુજબ, શ્રી મનજીતસિંગ જે. વાસુને ઉપરોક્ત ખરીદદારો એટલે કે સંઘવી ભાઈઓ દ્વારા રૂ. ૨૪ લાખની રકમ ચૂકવવામાં આવી હતી.

૧૧. ત્યારબાદ, એવું લાગે છે કે જ્યારે પ્રતિવાદી નં. ૨ ને આ વ્યવહાર વિશે ખબર પડી, ત્યારે તેમણે નાયબ કલેક્ટર, ધોળકા સમક્ષ વેચાણ દસ્તાવેજના સંદર્ભમાં ગામ ફોર્મ નં. ૬ માં મુકવામાં આવેલ મ્યુટેશન એન્ટ્રી નં. ૭૧૪૨ સામે વિરોધ અરજી દાખલ કરી. રેકોર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજો પરથી એવું લાગે છે કે નાયબ કલેક્ટરે, ૧૭ જુલાઈ, ૨૦૦૮ ના રોજ RTS અપીલ નં. ૧૩૩/૨૦૦૭ માં આપેલા તેમના આદેશ દ્વારા, પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા કરવામાં આવેલ ઉપરોક્ત અરજીને નકારી કાઢવામાં ખુશી અનુભવી હતી. ફરિયાદી, RTS

અપીલ નં. ૧૩૩/૨૦૦૭ માં નાયબ કલેક્ટર, ધોળકા દ્વારા આપવામાં આવેલ આદેશથી સંતુષ્ટ ન હોવાથી, વિદ્વાન કલેક્ટર સમક્ષ LB રિવિઝન અરજી નં. ૧૯૦/૨૦૦૮ દાખલ કરી. રેકોર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજો પરથી એવું લાગે છે કે વિદ્વાન કલેક્ટરે, ૮ મે, ૨૦૦૯ ના રોજ આપેલા તેમના આદેશ દ્વારા, પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા કરવામાં આવેલ ઉપરોક્ત અપીલને નકારી કાઢવામાં ખુશી અનુભવી હતી.

૧૨. એવું પણ લાગે છે કે આ સમયગાળા દરમિયાન, ફરિયાદીએ, ૨૦૦૬ ના ખાસ સિવિલ દાવો નં. ૨૮૦ ના વેચાણ માટેના કહેવાતા કરારના આધારે, વિદ્વાન સિવિલ જજ (એસડી), છઠ્ઠી કોર્ટ, અમદાવાદ ગ્રામ્ય સમક્ષ અરજી ઉદઘાટન ૫ સાથે વચગાળાના મનાઈ હુકમ માટે વિનંતી કરી હતી. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે, બંને પક્ષોને સાંભળ્યા પછી અને રેકોર્ડ પરના પુરાવાઓની પ્રશંસા કર્યા પછી, ૭ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૭ ના રોજના આદેશ દ્વારા, પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરાયેલ વચગાળાના મનાઈ હુકમ (ઉદઘાટન ૫) માટેની ઉપરોક્ત અરજીને નકારી કાઢવામાં ખુશી વ્યક્ત કરી હતી. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તેમના આદેશમાં શોધી કાઢ્યું હતું કે પ્રતિવાદી નં. ૨–ફરિયાદીની કોઈ માલિકી અથવા કબજો હોવાનું જણાતું નથી અને તેમની સમક્ષ કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી. વધુમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે વિવાદિત જમીન પર કોઈપણ ફેક્ટરી ચલાવવાની હકીકત પણ પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા

સાબિત અને/અથવા સ્થાપિત થઈ નથી, અને તેથી, તે ઉપરોક્ત જમીન પર તેની માલિકી અથવા કબજો સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો. પ્રતિવાદી નં. ૨, અરજી ઉદઘાટન હેઠળ પસાર કરાયેલા આદેશથી નારાજ અને અસંતુષ્ટ છે. ૨૦૦૬ ના ખાસ સિવિલ દાવો નં. ૨૮૦ માં, ૨૦૦૭ ના ઓર્ડર નં. ૩૩૩ અને ૨૦૦૭ ના સિવિલ અરજી નં. ૧૨૧૬૫ સામે અપીલ દાખલ કરવામાં આવી. આ અદાલતે ૨૪ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૭ ના આદેશ દ્વારા પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલને ફગાવી દીધી, કારણ કે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કોઈ ગેરકાયદેસરતા કરવામાં આવી ન હતી. આ અદાલત દ્વારા એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે કે ત્રણ જાહેર નોટિસો છતાં, પ્રતિવાદી નં. ૨/ફરિયાદી દ્વારા કોઈ વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો ન હતો અને બોમ્બે લેન્ડ રેવન્યુ કોડની જોગવાઈઓ હેઠળ મૂળ પ્રતિવાદી નં. ૪ થી ૭ એટલે કે હાલના અરજદારોની તરફેણમાં આ પરિવર્તન એન્ટ્રીને કોઈ પડકારવામાં આવ્યો ન હતો. જમીન માટે પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા કરવામાં આવેલ રૂ. ૪૦૦૦/- ની કથિત ચુકવણી અને ત્યારબાદ, રૂ. ૩૨,૦૦૦/- ની રકમ આ અદાલત દ્વારા માનવામાં આવી ન હતી. આની સામે, હાલના અરજદારો/મૂળ પ્રતિવાદી નં. ૪ થી ૭ એ રૂ. થી વધુ ચૂકવણી કરી. ૧૯ લાખ રૂપિયાની માંગણી કરવામાં આવી હતી. આમ, પ્રતિવાદી નં. ૨- ફરિયાદી જે આધાર પર કહે છે કે તે મિલકતનો માલિક હતો અને મિલકતનો કબજો તેનો હતો, તે જ આધાર સિવિલ કાર્યવાહીમાં કોર્ટ દ્વારા માન્ય રાખવામાં આવતો નથી. રેકોર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજો પરથી એવું પણ જણાય છે કે

૨૦૦૭ના ઓર્ડર નં. ૩૩૩માંથી અપીલમાં આ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા વાંધાજનક આદેશ સામે, પ્રતિવાદી નં. ૨ એ ૨૦૦૭ના ઓર્ડર નં. ૨૨૭૩૩ ઓફ અપીલ (સિવિલ) નં. ૨૨૭૩૩ ફાઇલ કરીને માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ ઓફ ઇન્ડિયામાં અરજી કરી હતી, જે પણ ફગાવી દેવામાં આવી હતી, કારણ કે સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કોઈ યોગ્યતા મળી ન હતી.

૧૩. પ્રતિવાદી દ્વારા રજૂ કરાયેલા રેકોર્ડ પરના દસ્તાવેજો પરથી એવું લાગે છે કે તેણે આરોપી વિરુદ્ધ વિવિધ અધિકારીઓ સમક્ષ ગુનો નોંધવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. ફરિયાદ મુજબ, આ ગુનો ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૬ પહેલાના કોઈપણ સમય પહેલાં કરવામાં આવ્યો હતો, જ્યારે ફરિયાદ તેમણે ૫ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૧ ના રોજ એટલે કે પાંચ વર્ષ વીતી ગયા પછી નોંધાવી હતી. પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા ફરિયાદ નોંધાવવામાં ભારે વિલંબ થયો છે. પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા ફરિયાદ નોંધાવવામાં વિલંબ પણ આ કેસની હકીકતોમાં સ્પષ્ટ અને સમજાવાયેલ નથી.

૧૪. ૨૦૧૪ ના ફોજદારી વિવિધ અરજી નં. ૧૧૦૩૨ માં, આ કોર્ટે (કોરામ: માનનીય શ્રી ન્યાયાધીશ જે.બી. પારડીવાલા) નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે;

"જાહેરકર્તા દ્વારા ઘટનાની તાત્કાલિક અને વહેલા જાણ કરવાથી તેની

બધી જ સ્પષ્ટ વિગતો સાથે તેના નિવેદનની સત્યતા અંગે ખાતરી મળે છે. જો FIR દાખલ કરવામાં થોડો વિલંબ થાય છે, તો ફરિયાદીએ તેના માટે સમજૂતી આપવી જ જોઈએ. નિઃશંકપણે, FIR દાખલ કરવામાં વિલંબ ફરિયાદીના કેસને અશક્ય બનાવતો નથી જ્યારે આવા વિલંબને યોગ્ય રીતે સમજાવવામાં આવે છે. જો કે, ફરિયાદ દાખલ કરવામાં ઇરાદાપૂર્વક વિલંબ હંમેશા ઘાતક હોય છે. [વિડિઓ: કિશન સિંહ (ડી) થ્રુ એલ.આર. વિ. ગુરપાલ સિંહ અને અન્ય, ૨૦૧૦ Cri.LJ ૪૭૧૦]. જ્યાં FIR દાખલ કરવામાં વિલંબ થાય છે, ત્યાં કોર્ટે આવા વિલંબ માટે યોગ્ય સમજૂતી શોધવી પડે છે. આવા ખુલાસાની ગેરહાજરીમાં, વિલંબ ઘાતક હોઈ શકે છે. આવી કાર્યવાહી રદ કરવાનું કારણ ફક્ત એ ન હોઈ શકે કે આરોપો પાછળથી વિચારેલા હતા અથવા ઘટનાઓનું રંગીન સંસ્કરણ આપ્યું હતું. આવા કિસ્સાઓમાં, કોર્ટે તેની સમક્ષના તથ્યોની કાળજીપૂર્વક તપાસ કરવી જોઈએ કારણ કે એક હતાશ વાદી જે સિવિલ કોર્ટ સમક્ષ સફળ થવામાં નિષ્ફળ ગયો હતો તે ફક્ત બીજા પક્ષને હેરાન કરવા માટે ફોજદારી કાર્યવાહી શરૂ કરી શકે છે. બદનામી ઇરાદો અથવા બીજા પક્ષ પર બદલો લેવાનો ગુપ્ત હેતુ. ક્રોધિત અને હતાશ અરજદારોને ફોજદારી અદાલતના અધિકારક્ષેત્રનો સસ્તો ઉપયોગ કરીને તેમની હતાશા વ્યક્ત કરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં. કોર્ટની કાર્યવાહીને ઉત્પીડન અને સતાવણીના હથિયારમાં ફેરવવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં.

આવા કિસ્સામાં, જ્યાં ખાનગી અને વ્યક્તિગત દ્વેષને કારણે બીજા પક્ષને નફરત કરવા અને બીજા પક્ષને લાંબી અને મુશ્કેલ ફોજદારી કાર્યવાહીમાં ફસાવવા માટે સ્પષ્ટપણે FIR દાખલ કરવામાં આવે છે, ત્યાં કોર્ટ એવું વિચારી શકે છે કે તે કેસના તથ્યો અને સંજોગોમાં કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ છે. (જુઓ: કિશન સિંહ (ડી) થ્રુ એલ.આર. વિ. ગુરપાલ સિંહ અને અન્ય, ૨૦૧૦ Cri.LJ ૪૭૧૦]."

૧૫. કિશન સિંહ (મૃતક) ના કેસમાં, જે. લર્સ. વિરુદ્ધ. ગુરપાલ સિંહ અને અન્ય. એઆઈઆર ૨૦૧૦ એસસી ૩૬૨૪ માં નોંધાયેલા હતા, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે, ફોજદારી કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં અતિશય વિલંબના કેસની કાર્યવાહી કરતી વખતે, નીચે મુજબ ઠરાવ્યું છે;

"જે કિસ્સાઓમાં FIR દાખલ કરવામાં વિલંબ થાય છે, ત્યાં કોર્ટે આવા વિલંબ માટે યોગ્ય સમજૂતી શોધવી પડે છે. આવા કોઈ ખુલાસાના અભાવે, વિલંબ ઘાતક બની શકે છે. આવી કાર્યવાહી રદ કરવાનું કારણ ફક્ત એ ન હોઈ શકે કે આરોપો પાછળથી વિચારેલા હતા અથવા ઘટનાઓનું રંગીન સંસ્કરણ આપ્યું હતું. આવા કિસ્સાઓમાં કોર્ટે તેની સમક્ષ તથ્યોની કાળજીપૂર્વક તપાસ કરવી જોઈએ કારણ કે સિવિલ કોર્ટ સમક્ષ સફળ ન થઈ શકે તે નિરાશ વાદી ફક્ત બદનામ ઈરાદાથી અથવા બીજા પક્ષ પર બદલો લેવાના ગુપ્ત હેતુથી બીજા પક્ષને હેરાન કરવા માટે ફોજદારી કાર્યવાહી શરૂ કરી શકે છે. વ્યથિત અને હતાશ

વાદીઓને ફોજદારી અદાલતના અધિકારક્ષેત્રનો સસ્તામાં ઉપયોગ કરીને તેમની હતાશાને બહાર કાઢવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં. કોર્ટની કાર્યવાહીને હેરાનગતિ અને સતાવણીના હથિયારમાં ફેરવવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં. આવા કિસ્સામાં, જ્યાં ખાનગી અને વ્યક્તિગત દ્વેષને કારણે બીજા પક્ષને નફરત કરવા અને બીજા પક્ષને લાંબી અને મુશ્કેલ ફોજદારી કાર્યવાહીમાં ફસાવવા માટે FIR દાખલ કરવામાં આવે છે, ત્યાં કોર્ટ એવું વિચારી શકે છે કે તે કાયદાનો દુરુપયોગ છે. કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં કાયદાની પ્રક્રિયા.
(જુઓ: ચંદ્રપાલ સિંહ અને અન્ય લોકો વિરુદ્ધ મહારાજ સિંહ અને અન્ય લોકો, AIR ૧૯૮૨ SC ૧૨૩૮; હરિયાણા રાજ્ય અને અન્ય લોકો વિરુદ્ધ ચૌધરી ભજન લાલ અને અન્ય લોકો, AIR ૧૯૯૨ SC ૬૦૪; જી. સાગર સુરી અને અન્ય લોકો વિરુદ્ધ યુપી અને અન્ય લોકો રાજ્ય, AIR ૨૦૦૦ SC ૭૫૪; અને ગોરીગે પેન્ટૈયા વિરુદ્ધ એપી અને અન્ય લોકો રાજ્ય, (૨૦૦૮) ૧૨ SCC ૫૩૧)."

૧૬. વિદ્વાન વકીલ શ્રી કે.જે. પંચાલે ઉલ્લેખ કર્યો હતો કે કલમ ૪૬૮ સીઆરપીસી કોર્ટને મર્યાદા અવધિ પૂર્ણ થયા પછી ગુનાની નોંધ લેવા પર પ્રતિબંધ મૂકે છે. કલમ ૪૬૮ સૂચવે છે કે જ્યારે મર્યાદા અવધિ શરૂ થાય છે. કલમ ૩૭૯, ૪૨૭ હેઠળ મહત્તમ સજા ૩ વર્ષ તરીકે પૂરી પાડવામાં આવી છે, અને તેથી, કલમ ૪૬૮ સીઆરપીસી હેઠળ ગુનાની નોંધ લેવા માટે, મર્યાદા

અવધિ ૩ વર્ષ માટે નક્કી કરવામાં આવી છે. ઉદાહરણના કિસ્સામાં, પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરાયેલી ફરિયાદ મુજબ, કથિત ગુનો ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૬ પહેલાના કોઈપણ સમય પહેલાનો હતો. તે જ સમયે, પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા અમદાવાદ (ગ્રામ્ય) ખાતે જિલ્લા કોર્ટ સમક્ષ સિવિલ કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી હતી. હાલના અરજદારો દ્વારા તે સમયે પ્રતિવાદી નં. ૨ સાથે વિવાદિત જમીનના સંદર્ભમાં કોઈ વ્યવહાર કરવામાં આવ્યો ન હતો. હાલના અરજદારો દ્વારા પ્રતિવાદી નં. ૨ સાથે કોઈ વેચાણ કરાર, કોઈ વેચાણ દસ્તાવેજ કરવામાં આવ્યો નથી, કે તેમણે કોઈપણ સમયે હાલના અરજદારો પાસેથી જમીન ખરીદી નથી. વિવાદિત જમીન ખરીદવાનો પ્રતિવાદી નં. ૨ એ ૧૯૮૫નો કથિત કરાર રેકોર્ડ પર રજૂ કર્યો નથી અને કોર્ટ દ્વારા કરવામાં આવેલી પૂછપરછ પછી, તેમણે ૨૯ ઓગસ્ટ, ૧૯૮૫ ના રોજ પોપટભાઈ કાનજીભાઈ મિસ્ત્રી દ્વારા કરવામાં આવેલ દસ્તાવેજ રજૂ કર્યો છે. રેકોર્ડ પરથી એવું લાગે છે કે પ્રતિવાદી નં. ૨ ની તરફેણમાં કરાર કર્યા પછી, તેમણે તેમના તરફેણમાં રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ બનાવવા માટે કોઈ પગલાં લીધાં ન હતા અને પહેલી વાર, તેમણે પોપટભાઈ કાનજીભાઈ અને અન્ય લોકો વિરુદ્ધ ખાસ સિવિલ દાવો નંબર ૨૮૦ ઓફ ૨૦૦૬ દાખલ કર્યો; જેમાં હાજર અરજદારો સહિત ચોક્કસ કામગીરી માટે અરજી ભૂતપૂર્વ. વિદ્વાન સિવિલ જજ (એસડી), છઠ્ઠી કોર્ટ, અમદાવાદ (ગ્રામ્ય) સમક્ષ ૨૦ વર્ષ કે તેથી વધુ સમય સુધી વચગાળાના મનાઈ હુકમ અને વિદ્વાન સિવિલ જજ (એસડી), છઠ્ઠી કોર્ટ, અમદાવાદ ગ્રામ્ય દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશની

વિનંતી કર્યા પછી, આ કોર્ટ તેમજ અપીલ કોર્ટ દ્વારા પણ સમર્થન આપવામાં આવ્યું.

૧૭. આ કોર્ટ મીનુ કુમારી અને અન. વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય અને અન્ય લોકોના કેસમાં (૨૦૦૬) ૪ સુપ્રીમ કોર્ટ કેસ ૩૫૯ માં નોંધાયેલા નિર્ણયનો ઉલ્લેખ કરવા માંગે છે, જેમાં એવું માનવામાં આવે છે કે; 'કલમ ૪૮૨ સીઆરપીસી હાઈકોર્ટને કોઈ નવી સત્તા આપતી નથી. તે ફક્ત તે જ અંતર્ગત સત્તા બચાવે છે જે કોર્ટ પાસે કોડ લાગુ થયા પહેલા હતી. તે ત્રણ પરિસ્થિતિઓની કલ્પના કરે છે જેમાં અંતર્ગત અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરી શકાય છે, એટલે કે, (i) કોડ હેઠળના આદેશને અમલમાં મૂકવા માટે, (ii) કોર્ટની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગને રોકવા માટે, અને (iii) ન્યાયના ઉદ્દેશ્યોને અન્યથા સુરક્ષિત કરવા માટે. અંતર્ગત અધિકારક્ષેત્રના ઉપયોગને સંચાલિત કરવા માટે કોઈ અનિશ્ચિત નિયમ સ્થાપિત કરવો શક્ય નથી અને ઇચ્છનીય નથી. પ્રક્રિયા સાથે સંકળાયેલ કોઈપણ કાયદાકીય કાયદો સંભવિત રીતે ઉદ્ભવતા તમામ કેસોની જોગવાઈ કરી શકતો નથી. તેથી, અદાલતો પાસે કાયદાની સ્પષ્ટ જોગવાઈઓ સિવાય અંતર્ગત સત્તાઓ છે જે કાયદા દ્વારા તેમના પર લાદવામાં આવેલા કાર્યો અને ફરજોના યોગ્ય નિકાલ માટે જરૂરી છે. આ તે સિદ્ધાંત છે જે કલમમાં અભિવ્યક્તિ મેળવે છે જે ફક્ત ઉચ્ચ અદાલતોની અંતર્ગત સત્તાઓને માન્યતા આપે છે અને તેનું જતન કરે છે. બધી અદાલતો, પછી ભલે

તે દીવાની હોય કે ફોજદારી, તેમના બંધારણમાં સહજ કોઈપણ સ્પષ્ટ જોગવાઈની ગેરહાજરીમાં, ન્યાય વહીવટ દરમિયાન યોગ્ય કરવા અને ખોટાને પૂર્વવત્ કરવા માટે જરૂરી બધી સત્તાઓ ધરાવે છે. "quando lex aliquide alicui concedit, concedere videtur et id sine quo res ipsae esse non potest" (જ્યારે કાયદો વ્યક્તિને એવું કંઈ આપે છે જે તેને એવું આપે છે જેના વિના તે અસ્તિત્વમાં ન હોઈ શકે). કલમ હેઠળ સત્તાઓનો ઉપયોગ કરતી વખતે, કોર્ટ અપીલ અથવા પુનરાવર્તન અદાલત તરીકે કાર્ય કરતી નથી.

૧૮. આ કેસની હકીકતોને ધ્યાનમાં લેતા, આ વિવાદ નાગરિક પ્રકૃતિનો છે. ખાસ કરીને વાણિજ્યિક, નાણાકીય, વેપારી, નાગરિક, ભાગીદારી અથવા આવા પ્રકારના વ્યવહારોમાંથી ઉદ્ભવતા ગુનાઓ રદ કરવાના હેતુથી, ખાસ કરીને નાગરિક સ્વભાવ ધરાવતા ફોજદારી કેસો અલગ અલગ સ્તરે ઊભા રહે છે. આ શ્રેણીના કેસોમાં, હાઈકોર્ટ ફોજદારી કાર્યવાહી રદ કરી શકે છે, જો તેના મતે, દોષિત ઠેરવવાની શક્યતા દૂરસ્થ અને અંધકારમય હોય અને ફોજદારી કેસ ચાલુ રાખવાથી આરોપીને ભારે જુલમ અને પૂર્વગ્રહનો સામનો કરવો પડશે, અને ફોજદારી કેસ રદ ન કરવાથી તેને ભારે અન્યાય થશે.

૧૯. આ કોર્ટનો મત છે કે ફોજદારી કાર્યવાહી ચાલુ રાખવી અને/અથવા

ફોજદારી કાર્યવાહી ચાલુ રાખવી એ અન્યાયી અને/અથવા વિરુદ્ધ હશે, ભલે અરજદારોએ પ્રતિવાદી નં. ૨–ફરિયાદી સાથે વિવાદિત જમીનના સંદર્ભમાં કોઈપણ વ્યવહારમાં ભાગ લીધો ન હોય, અથવા ગુનો કરવામાં કોઈ ભૂમિકા ભજવી ન હોય; ફરિયાદમાં આક્ષેપ કર્યા મુજબ, પ્રતિવાદી નં. ૨ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ દ્વારા દલીલ કરવામાં આવી છે. ન્યાયના ઉદ્દેશ્યોને સુરક્ષિત કરવા માટે, અહીં હાજર અરજદારો દ્વારા રજૂ કરાયેલી વાંધાજનક ફોજદારી કાર્યવાહીનો અંત લાવવા યોગ્ય રહેશે.

૨૦. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, આ ફોજદારી વિવિધ અરજીને આથી મંજૂરી આપવામાં આવે છે. ફરિયાદ, જે ૨૦૧૧ ના ચાંગોદર પોલીસ સ્ટેશન, અમદાવાદમાં નોંધાયેલ છે, તેને રદ કરવામાં આવે છે અને અરજદારો તરફથી તમામ પરિણામી કાર્યવાહી સાથે રદ કરવામાં આવે છે. એ ઉલ્લેખ કરવાની જરૂર નથી કે આ કોર્ટ દ્વારા લેવામાં આવેલા અવલોકનો કોઈપણ રીતે અન્ય આરોપીઓ પરના કેસને પ્રભાવિત કરશે નહીં.

૨૧. નિયમ નિસીને વનીકરણની હદ સુધી સંપૂર્ણ બનાવવામાં આવ્યો છે. વચગાળાની રાહત પુષ્ટિ થયેલ છે. જોકે, ખર્ચ અંગે કોઈ આદેશ રહેશે નહીં.

(**માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી બી. એન. કારિયા**)

This judgment has been translated using AI Tool.

==========

<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER:</u> The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.